

foreløbige Tilstedeblivelse og Afsondring fra Samkvem med andre. *Politiet* kan, naar der ikke er Tid til at indhente Rettens Beslutning, anholde enhver, der træffes under Udførelsen af en hvilkenksomhelst, offentlig Behandling undergiven strafbar Handling, og ikke vil afstaa fra sin forbryderske Virken, samt endelig enhver, som der er bestemte Grunde til at mistænke for en af de oven for særlig fremhævede Overtrædelser eller en større (3: Overanklagerens Forfølgning undergiven) Forbrydelse. Endelig have *Private* samme Anholdelsesret som *Politiet*, for saa vidt de træffe den paagældende under Udførelse af Forbrydelsen eller paa friske Spor. — Den, der er anholdt af *Politiet*, skal inden 24 Timer stilles for en Dommer, og denne skal senest inden 3×24 Timer efter Fremstillingen tage Bestemmelse om Løsladelse, Fængsling eller en i Stedet derfor trædende Forholdsregel.

5. Varetægtsfængsel.*) Fængsling kan kun finde Sted efter en Retskendelse. Ifølge Grundlovens § 80 kan ingen underkastes Varetægtsfængsel for en Forseelse, der kun kan medføre Straf af Bøder eller simpelt Fængsel. Efter Forslaget skal Varetægtsfængsel ikke blot være udelukket, hvor Strafferammen kun omfatter Bøder eller simpelt Fængsel, men ogsaa hvor Strafferammen naar højere, men der dog i *det foreliggende Tilfælde* ikke kan ventes at ville blive idømt højere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel. Endvidere er Fængsling, naar Talen ikke netop er om Vagabonder, fremmede eller ubekendte, overhovedet udelukket ved alle andre *Politi-Overtrædelser* end de ovenfor under „Anholdelse“ særlig nævnte. I øvrigt ere Betingelserne for Fængsling i Hovedsagen disse, at der *enten* er særlig Føje til at antage, at den mistænkte vil unddrage sig Ansvar ved at flygte eller skjule sig eller at han vil udeblive fra Domsforhandling, hvortil han er indkaldt, *eller* er særlig Grund til at frygte for, at han vil fortsætte sin forbryderiske Virksomhed, *eller* det oplyses, at han er i Færd med at fjerne eller udslette Gerningens Spor eller at paavirke andre til at afgive urigtig Forklaring. Fængsling kan endelig besluttes, naar den anses nødvendig for at hindre en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 ommeldte Forhold, i at bringe sin Trusel til Udførelse.

*) Lovforslagets Bestemmelser, der i det væsentlige stemme overens med, hvad Justitsministeren og Folketingets Udvalg eller dettes Flertal enedes om i 1901—02, ere — i Overensstemmelse med, hvad et Mindretal i Kommissionen (Oct. Hansen, N. J. Larsen og Nyholm) foreslog — noget strengere i de opstillede Betingelser for Anvendelsen af Fængsling end Kommissionens Udkast. — Jfr. Landst. Udv. Bet. ndfr. Nr. 28 og 29.